2110104: COMPUTER PROGRAMMING

VECTOR

DEPT. OF COMPUTER ENGINEERING CHULALONGKORN UNIVERSITY

ใช้อาเรย์เท็บกลุ่มข้อมูลที่เป็นประเภทเดียวกัน

• ข้อเสีย

ใช้ vector ง่ายกว่า

- ต้องจองจำนวนช่องไว้ให้พอ
- การเพิ่ม การแทรก การลบ ข้อมูลในอาเรย์ ต้องจัดการเอง
- ด้าจำนวนช่องที่จองไว้ไม่ผอ ก็ต้องจัดการขยายขนาดเอง
- ส่งอาเรย์ให้ฝังทัชันใด ก็ต้องส่งขนาดของอาเรย์ให้ด้วย

```
int n;
cin >> n;
char grades[n];
for (int i=0; i<n; i++)
    cin >> grades[i];
```

```
int count_A(char grades[], int n) {
   int c = 0;
   for (int i=0; i<n; i++)
       if (grades[i]=='A') c++;
   return c;
}</pre>
```

vector : รายการของข้อมูล

- รายการของข้อมูล ตั้งแต่ 0 ตัวขึ้นไป
- ข้อมูลเป็นประเภทเดียวกันหมด
- ข้อมูลแต่ละตัวมีเลข index ทำกับ 0, 1, 2, ...
- เพิ่ม / ลบข้อมูลได้ระหว่างใช้งาน
- คล้าย ๆ อาเรย์ แต่คล่องตัวกว่า

```
#include <vector>
```

```
vector<int> v = {0,1,1,2,3,5,8,0};
v[7] = v[5] + v[6];
v.push_back( v[6]+v[7] );
```

การสร้าง vector

้ต้องทำหนดว่า ข้อมูลที่จะเก็บเป็นประเภทใด

```
vector<int> v1;  // เก็บ int
vector<double> v2;  // เก็บ double
vector<string> v3;  // เก็บ string
vector<vector<int>> v4; // เก็บ vector ที่เก็บ int
```

ทุกกรณีข้างบนนี้ ได้ vector ว่าง ๆ v1.size(), v2.size(), ... มีค่าเป็น 0

การให้ค่าเริ่มต้นกับ vector

```
vector<int> v1 = \{3, 5, 4, 1\}; // initializer list
vector<double> v2 = \{3.1, 5.2, 4, 3\};
vector<string> v3 = {"Yes", "No", "Ok"};
vector<vector<int>> v4 = \{\{\}, \{9\}, \{2,3\}\};
vector<int> v1(3, 9); // \{9, 9, 9\}
vector<double> v2(3, 0); // {0, 0, 0}
vector<char> v3(3, 'Y'); // {'Y', 'Y', 'Y'}
vector<char> v4 = vector<char>(3, 'Y');
vector<char> v5 ( v3 ); // copy ข้อมูลจาก v3
```

เปรียบเทียบ vector ได้ (คล้าย tuple)

```
vector<int> v0 = \{1,2,3\};
vector<int> v1 = {3,2,1};
vector < int > v2 = {3,2,1,0};
vector < int > v3 = {3,2,2};
\overline{\text{cout}} << (v0 != v1) << end1; // 1
cout << (v1 != v2) << endl; // 1
cout << (v1 < v2) << endl; // 1
cout << (v2 < v3) << endl; // 1
```

การใช้ข้อมูลในช่องต่าง ๆ ของ vector

```
vector<int> v = {9, 3, 4, 1, 3, 1};
float s = 0;
for (int i=0, n=v.size(); i<n; ++i) {
    s += v[i];
}
cout << "Average = " << (s/v.size()) << endl;</pre>
```

v.size() ได้จำนวนข้อมูลที่เก็บใน vector v v[i] คือช่องที่อินเด็กซ์ i ของ vector v

push_back : การเผิ่มข้อมูลต่อท้าย

0 1 1 2 3 5 8 13 21 34 ...

```
vector<int> fibo = {0, 1};
int N = 1000;
for (int i=2; i<N; ++i) {
    fibo.push_back( fibo[i-1] + fibo[i-2] );
}</pre>
```

v.push_back(e)

```
int n;
cin >> n;
pair<string, string> grades[n];
string sid, grade;
for (int i=0; i<n; ++i) { จำนวนช่องให้พอก่อน
    cin >> sid >> grade;
    grades[i] = make_pair(sid, grade);
}
```

Input

9999 B+
1111 F
2222 A
3333 B
4444 B
5555 D
6666 C
7777 D
8888 A

ดังนั้น ไม่ต้องรู้จำนวนข้อมูลก่อนล่วงหน้าก็ได้

```
vector<pair<string,string>> grades;
string sid, grade;
while (cin >> sid) {
   cin >> grade;
   grades.push_back(make_pair(sid, grade));
}
```

Ctrl+Z or

command+Z

Input

9999 B+

1111 F

2222 A

3333 B

4444 B

5555 D

6666 C

7777 D

8888 A

ตำแหน่งของที่เก็บในเวกเตอร์ : ใช้ index

- ใช้ index ได้เหมือนอาเรย์
- เลข index เป็นจำนวนเต็ม 0, 1, 2, ..., v.size()-1
- ใช้ index เพื่อเข้าใช้ข้อมูล v[0], v[1], v[2], ...
- ถ้า index อยู่นอกช่วง จะเกิดอะไร ? ไม่รู้ !!!

```
vector<int> v = {0,1,1,2,3,5,8,11};
for (int i=0, n=v.size(); i<n; ++i)
    cout << v[i] << endl;</pre>
```

ตำแหน่งของที่เก็บในเวกเตอร์ : ใช้ iterator

- ขอตำแหน่งเริ่มต้น (ซ้ายสุด) : itr = v.begin()
- เลื่อนดัดไป 1 ตำแหน่งด้วย ++itr หรือ itr++
- ถอยหลัง 1 ตำแหน่งด้วย --itr หรือ itr--
- ไปข้างหน้าหรือถอยหลังหลายตำแหน่งด้วย <u>itr + k</u> หรือ <u>itr k</u>
- เข้าใช้ข้อมูลด้วย *itr
- ถ้าเท่ากับ v.end() แสดงว่า ข้อมูลหมดแล้ว

```
vector<int> v = {0,1,1,2,3,5,8,11};
vector<int>::iterator itr = v.begin();
while (itr != v.end()) {
    cout << *itr << endl;
    i**t*;itr + 1;
}</pre>
```

v.end()

- ไม่ใช่ตำแหน่งของข้อมูลตัวสุดท้าย
- เป็นตำแหน่งที่เลยตัวสุดท้าย

```
vector<int> v = {0,1,1,2,3,5,8,11 };
vector<int>::iterator itr = v.end();
--itr;
cout << *itr << endl; // 11</pre>
```

ใช้ auto ลดความซับซ้อน

```
vector<int>::iterator itr = v.begin();
while (itr != v.end()) {
   cout << *itr << endl;
   ++itr;
}</pre>
```

```
auto itr = v.begin();
while (itr != v.end()) {
    compiler
    cout << *itr << endl;
    ++itr;
    ควรเป็นประเภทจะไร
}
```

ใช้ auto ลดความซับซ้อน

```
vector<int> v1 = \{2,3,5,7,11,13\};
auto v2 = vector<int>(); // vector<int>
auto v3(v1);
                     // vector<int>
auto e = v3.end();  // vector<int>::iterator
vector<pair<char,int>> v6 = {{'A',4}, {'B',3}};
auto p0 = v6[0]; // pair<char,int>
auto ch = p0.first; // char
```

```
auto v9 = {1, 3, 4};  // ???
auto p = make_pair("ABC", 3);
int n = p.first.size(); // ???
```

vector: iterator arithmetic

```
vector<int> v = \{2,4,6,0,1,9,7\};
auto itr = v.begin(); // ชี้ตัวแรก *itr ได้ 2
                           // เลื่อนไปชี้ตัวถัดไป *itr ได้ 4
itr++;
                           // เลื่อนไปชี้ 4 ตัวถัดไป *itr ได้ 9
itr += 4;
                           // ถอยกลับ 2 ตัว *itr ได้ 0
itr -= 2;
int k = itr - v.begin(); // k มีค่าเป็น 3
int n = v.end() - v.begin(); // เท่ากับ v.size()
int i = itr + v.begin(); // ผิด
```

ใช้ for loop ในการเปลี่ยนตำแหน่งของ iterator

```
auto itr = v.begin();
while (itr != v.end()) {
    ...
    ++itr;
}
```

```
for (auto itr = v.begin(); itr != v.end(); ++itr) {
    ...
}
```

ใช้ range-based for loop

```
for (auto itr = v.begin(); itr != v.end(); ++itr) {
    ...
}
```

```
for (auto itr = v.begin(), end=v.end(); itr != end; ++itr) {
   int e = *itr;
   ...
}
```

```
for (auto e : v) {
    ...
}
```

ในแต่ละรอบ จะ copy ข้อมูลของ v มาเก็บใส่ e เริ่มจากตัวแรกไปตัวสุดท้ายของ v

ใช้ range-based for loop กับข้อมูลหลายแบบ

ใช้กับ vector

```
vector<int> v = {0,1,1,2,3,5};
for (int e : v)
    cout << e << endl;</pre>
```

ใช้กับ array

```
int a[] = {0,1,2,3,4,5};
for (int e : a)
  cout << e << endl;</pre>
```

ใช้กับ initializer list

```
for (int e : {0,1,2,3,4,5})
    cout << e << endl;</pre>
```

ใช้กับ string

```
string s = "CEDT";
for (char c : s)
    cout << c << endl;</pre>
```

ระวัง : การเปลี่ยนข้อมูลใน loop

```
vector<int> v = {0,1,1,2,3,5};
for (int e : v)
  if (e%2==0) e = 9;
```

```
for (auto itr = v.begin(),end=v.end(); itr != end; ++itr) {
    int e = *itr;
    if (e%2==0) e = 9;
    มาเก็บที่ e ในกลุ่มไม่เปลี่ยน
```

 \mathbf{v} ไม่เปลี่ยน

ระวัง : การเปลี่ยนข้อมูลใน loop

```
vector<int> v = {0,1,1,2,3,5};
for (int e : v) v ไม่เปลี่ยน
if (e%2==0) e = 9;
```

```
int a[] = {0,1,2,3,4,5};

for (int e : a)

if (e%2==0) e /= 2;
```

ถ้าต้องการเปลี่ยนข้อมูลของกลุ่มใน loop: ใช้ reference

```
vector<int> v = {0,1,1,2,3,5};
for (int & e : v)
   if (e%2==0) e = 9;
```

```
{f v} เปลี่ยน
```

```
int a[] = {0,1,2,3,4,5};
for (int & e : a)
  if (e%2==0) e /= 2;
```

```
a เปลี่ยน
```

```
string s = "CEDT";
for (char & c : s)
   if (c == 'E') c = '-';
```

ร เปลี่ยน

range-based for loop ใช้ได้กับ

ที่เก็บข้อมูล (container) ໃດ ที่ใช้ iterator ໄດ້

คือมี begin, end และ iterator ทำ ++ ได้

(ใช้กับ set, map ได้ ที่จะจริบายในบทต่อ ๆ ไป)

กลับมาที่ vector

vector ให้บริการ

- insert(itr,e) ເພື່ວເພີ່ມບ້ວມູລ
- erase(itr) เพื่อลบข้อมูล
- ใช้ iterator ระบุตำแหน่งที่จะเพิ่มหรือลบข้อมูล

```
vector<int> v = {12,34,15,18};
auto b = v.begin();
v.erase(b+2);  // 12,34,18
v.insert(b+1, 99); // 12,99,34,18
```

itr2 = v.erase(itr1)

v.erase(itr1) คืน iterator ที่ชี้ไปยังข้อมูล<mark>หลัง</mark>ตัวที่ถูกลบ

```
vector<int> v = {1,2,3,4,5,6,7};
auto itr = v.begin();
while (itr != v.end()) {
   itr = v.erase(itr);
   if (itr == v.end()) break;
   ++itr;
}
```

2 4 6

ตัวอย่าง: erase_all

```
void erase all(vector<int> & v, int e) {
    auto itr = v.begin();
    while (itr != v.end()) {
                                 ต้องรับ reference
        if (*itr == e)
                                   เพราะต้องการ
            itr = v.erase(itr);
                                  เปลี่ยนข้อมูลใน v
        else
            ++itr;
int main() {
    vector<int> u = \{1,2,2,3,1,1,3\};
    erase all(u, 1);
    for (auto e : u)
        cout << e << ' '; // 2 2 3 3
```

110104 COMPUTER

SITJUTRAKUI

itr2 = v.insert(itr1, e)

v.insert(itr1,e) คืน iterator ที่ชี้ไปยังข้อมูลใหม่ที่เผิ่งถูกเผิ่ม 🖯

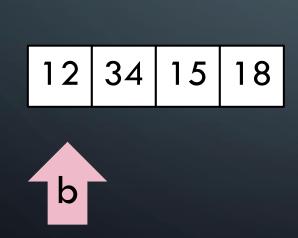
```
vector<int> v;
auto itr = v.begin();
for (auto e : {4,3,1,2}) {
   itr = v.insert(itr, e);
}
```

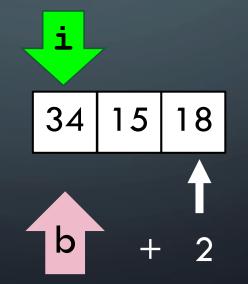
2 1 3 4

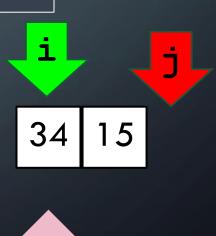
ข้อมูลใน vector เก็บติดกันในหน่วยความจำ

```
vector<int> v = {12,34,15,18};
auto b = v.begin();
auto i = v.erase( b );
auto j = v.erase( b+2 );
```

ลบแล้ว ตำแหน่งแรก ไม่เปลี่ยน

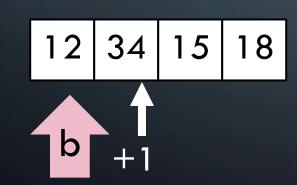

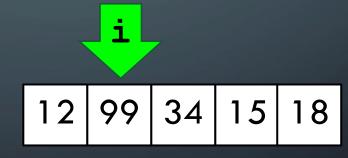

ระวัง: begin อาจเปลี่ยนหลัง insert/push_back of

```
vector<int> v = {12,34,15,18};
auto b = v.begin();
auto i = v.insert( b+1, 99 );
auto j = v.insert( b+2, 88 ); // ผิด
```


VO

ทำไม ? จะเรียนในวิชา โครงสร้างข้อมูล

หลัง insert/push_back

iterator ที่เคยเก็บไว้ อาจใช้ไม่ได้ จึงต้องขอใหม่

```
vector<int> v = {12,34,15,18};
auto b = v.begin();
auto i = v.insert( b+1, 99 );
auto j = v.insert( v.begin()+2, 88 );
```

12 99 88 34 15 18

ตัวอย่าง: insort

เผิ่มข้อมูลใหม่เข้าไปใน vector ที่ข้อมูลเรียงจากน้อยไปมาก แล้วยังคงเรียงจากน้อยไปมาก หลังเผิ่ม

```
void insort(vector<int> & v, int e) {
int main() {
    vector<int> v = \{1,3,4,6,9,10\};
    insort(v, 8); // 1,3,4,6,8,9,10
    insort(v, 29); // 1,3,4,6,8,9,10,29
    insort(v, -5); // -5, 1, 3, 4, 6, 8, 9, 10, 29
```

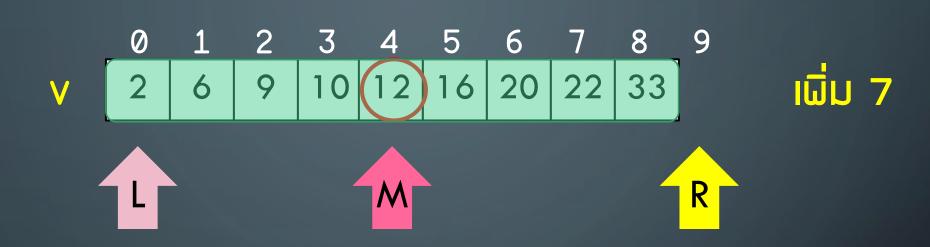
04 Computer programming

J. PRASITJUTRAKU

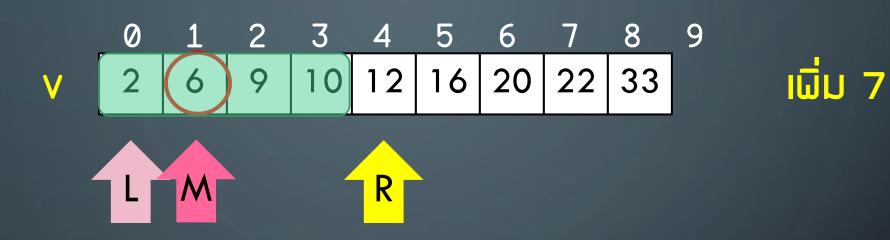
ตัวอย่าง: insort (แบบง่าย)

เผิ่มข้อมูลใหม่เข้าไปใน vector ที่ข้อมูลเรียงจากน้อยไปมาก แล้วยังคงเรียงจากน้อยไปมาก หลังเผิ่ม

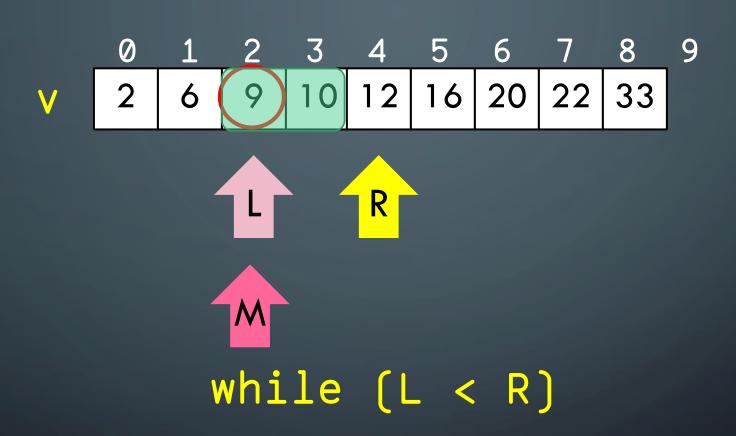
1 2 5 7 9 11 e = 8

while (L < R)

while (L < R)

เมิ่ม 7

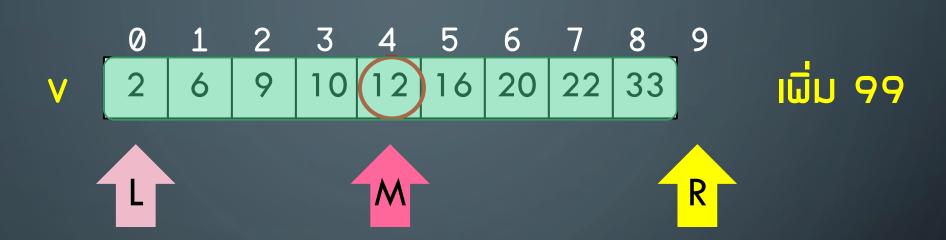

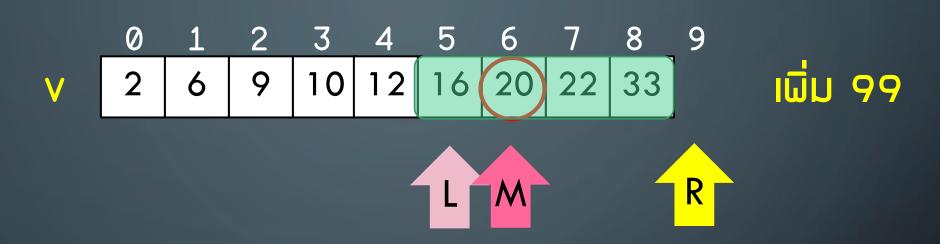
while (L < R) false

v.insert(v.begin()+L, 7)

เพิ่ม 7

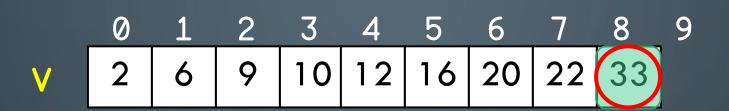

while (L < R)

while (L < R)

เพิ่ม 99

while (L < R)

R

เพิ่ม 99

while (L < R) false

v.insert(v.begin()+L, 99)

```
void insort(vector<int> & v, int e) {
            int mid, left = 0, right = v.size();
            while (left < right) {</pre>
                mid = (left + right - 1) / 2; // ***
                if (e < v[mid])
                                                     12 16 20 22 33 ...
                     right = mid;
                else if (e > v[mid])
                    left = mid+1;
                                               แต่ละรอบ ข้อมูลจาก
                 else
                                                 L ถึง R ลดลง
                     left = right = mid;
                                                    ทีละครึ่ง
                                                 ก้าข้อมูลล้านตัว
            v.insert(v.begin()+left, e);
                                               หมุนไม่เกิน 20 รอบ
2110104 Co/
```

กลับมาที่ vector

- มีบริการอื่น ๆ
 - v.pop_back() ลบติวท้ายสุดทั้ง
 - v.clear() ลบข้อมูลทั้งหมด เหลือ 0 ตัว
 - v.empty() ถ้าไม่มีข้อมูลคืนจริง ไม่งั้นคืนเท็จ
 - และอีกหลายบริการ (ที่ขอไม่ครอบคลุมในวิชานี้)

https://cplusplus.com/reference/vector/vector/

หาข้อมูลใน vector : คืน index

```
int find(vector<int> & v, int e) {
   int i = 0;
   for (int n=v.size(); i<n; ++i)
        if (v[i] == e) break;
   return i;
}</pre>
```

```
int find(vector<int> & v, int e) {
   auto itr = v.begin();
   for (auto end=v.end(); itr != end; ++itr)
       if (*itr == e) break;
   return itr - v.begin();
}
```

หาข้อมูลในช่วงของ vector : คืน index

```
int find(vector<int> & v, int i, int j, int e) {
    for (; i<j; ++i)
        if (v[i] == e) break;
    return i;
}</pre>
```

```
int find(vector<int> & v, int i, int j, int e) {
   auto itr = v.begin()+i;
   for (auto end=v.begin()+j; itr != end; ++itr)
      if (*itr == e) break;
   return itr - v.begin();
}
```

หาข้อมูลในช่วงของ vector : คืน iterator

```
auto find(vector<int>::iterator beg,
          vector<int>::iterator end, int e) {
   for (;beg != end; ++beg)
       if (*beg == e) break;
                                      หาไม่พบ
   return beg;
                                      คืน end
int main() {
   vector<int> v = \{1,1,2,3,4,1,1,1\};
   auto b = v.begin();
   auto itr = find(b+2, b+5, 1);
   cout << (itr == b+5); // 1 -> not found
```

#include (algorithm): บริการค้นข้อมูล find(first_itr, last_itr, val)

```
vector<int> v = {3,4,1,5,6,1,1,1,3,1,9,1};
auto itr = find(v.begin(), v.end(), 1);
if (itr != v.end())
    cout << "Found at index " << (itr - v.begin());
else
    cout << "Not found";</pre>
```

Found at index 2

#include (algorithm) : บริการคันข้อมูล

find(first_itr, last_itr, val)

```
vector<int> v = \{3,4,1,5,6,1,1,1,3,1,9,1\};
auto b = v.begin(), e = v.end();
                                            Laovnu
auto itr = b-1;
                                          index ที่พบ
bool found = false;
while ((itr = find(++itr, e, 1)) != e) {
    cout << "Found at index " << (itr - b) << endl;</pre>
    found = true;
if (!found) cout << "Not found";</pre>
```

#include (algorithm) : บริการเรียงข้อมูล

sort(first_itr, last_itr)

```
vector<int> v = {3,4,1,5,6,7,3,2,3,1,9,0};
sort(v.begin(), v.end());
for (auto e : v)
   cout << e << ' ';</pre>
```

0 1 1 2 3 3 3 4 5 6 7 9

ตัวอย่าง: นับจำนวนอักษรตัวผิมผ์ใหญ่

Input			Output
CCCBBDDD	BBAAB	BADABCC	B:7
			C:5
			A:4
			D:4

```
chars C B D A counts 5 7 4 4

d (-5,C), (-7,B), (-4,D), (-4,A) sort (-7,B), (-5,C), (-4,A), (-4,D)
```

ตัวอย่าง: นับจำนวนอักษรตัวผิมผ์ใหญ่

```
#include <iostream>
#include <vector>
#include <algorithm>
using namespace std;
int main() {
```

```
int main() {
                                  line CCCBBDDD BBAAB BADABCC
    vector<char> chars;
                                  chars C, B, D, A
    vector<int> counts;
                                  counts 5, 7, 4, 4
    string line;
    getline(cin, line);
    for (char c : line) {
        if ('A' <= c && c <= 'Z') {
            auto itr = find(chars.begin(), chars.end(), c);
            if (itr == chars.end()) {
                chars.push back(c);
                counts.push back(1);
            } else {
                ++counts[itr - chars.begin()];
```

```
chars C, B, D, A
int main() {
                          counts 5, 7, 4, 4
    vector<char> chars;
                          d (-4,A), (-4,D), (-7,B), (-5,C)
    vector<int> counts;
                          sort (-7,B), (-5,C), (-4,A), (-4,D)
    vector<pair<int, char>> d;
    for (int i=chars.size()-1; i>=0; --i) {
                                                          Output
        d.push back( make pair(-counts[i], chars[i]) );
                                                          B:7
    sort(d.begin(), d.end());
                                                          C:5
                                                          A:4
    for (auto p : d)
                                                          D:4
        cout << p.second << ':' << -p.first << endl;</pre>
```

vector : สรุป

- เหมาะทับการเท็บข้อมูลที่ลำดับของข้อมูลมีความส้ำคัญ
- เพิ่ม/ลบข้อมูลได้ ขยายที่เก็บได้เอง (ดีกว่าอาเรย์)
- v.push_back(e) และ v.pop_back() ทำงานได้เร็ว
- v.insert(itr,e) และ v.erase(itr) ใช้เวลา
 ขึ้นกับตำแหน่ง (ตันเวกเตอร์ช้า ท้ายเวกเตอร์เร็ว)
- iterator วิ่งตามลำดับข้อมูล (ซ้ายไปขวา / ขวามาซ้าย)
- find(itr1, itr2, e) ใช้เวลาขึ้นกับตำแหน่งที่พบ
- sort(itr1, itr2) เร็ว (เร็วกว่าเขียนเอง)